10de Jaargang — Curacao den 30n. September 1893 — N° 509

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao; Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

TEEKENEN DES TIJDS

Wij leven in de eeuw van verlichting, maar — voegen we het er aanstonds bij — wij leven ook in de eeuw des ongeloofs. Hoevele hoogverlichten, hooggeleerden, weigeren tegenwoordig in hunne wijsheid nederig het hoofd te buigen voor de ondoorgrondelijke geheimen, die wel *boven* de menschelijke rede, maar niet *tegen* de menschelijke rede zijn! Zij spotten met de eenvoudigen van harte, die nog gehecht zijn aan het geloof, die zoo maar ter goeder trouw die aloude „sprookjes" (?) van Gods bestaan, van schepping, enz. aannemen. Spreek zulke wijsgeeren maar niet van wonderen van mirakelen! Zij halen er de schouders voor op en lachen u uit om uwe verregaande onnoozelheid. Wilt gij bewijzen, die de echtheid van die wonderen bevestigen en staven, oh! spaar de moeite vrij; want wat de hooggeleerde met zijn eindig verstand niet vatten kan, dàt kan, volgens hem onmogelijk bestaan!

Heerlijke, fraaie logica inderdaad!

Wij leven in de eeuw des ongeloofs, maar we leven ook in de eeuw van bijgeloof. Op tweeerlei wijze kan men misdoen tegen het geloof: nl. door *te weinig* te gelooven, en dit voert tot *ongeloof;* en door *te veel* te gelooven, en dit voert tot *bijgeloof.* En ziet! juist aan deze beide misdaden tegen het geloof, maken de verlichten dezer eeuw zich het meest schuldig. Van den eenen kant breken zij met het geloof aan de eeuwige geopenbaarde waarheden, dus gelooven te weinig of liever gelooven daarvan niets; bespotten daarenboven degenen, die nog aan dat geloof vasthouden;—van den anderen kant legt diezelfde ongeloovige het grootste bijgeloof aan den dag. Het spreekwoord: „*Les extrêmes se touchent*" (die uitersten raken elkander) wordt nergens méér bewaarheid! Of is het geen duidelijk waarneembaar verschijnsel in onze dagen, dat het getal van spiritisten, van lieden die aan geheime krachten gelooven daarin, waar van geen geheime kracht sprake zijn kan, op schrikbarende wijze toeneemt? Vieren die lieden niet vele feesten, houden zij niet vele tijdschriften? En dit alles met geen ander doel dan om het bijgeloof voort te planten en uit te breiden onder de menschheid!

Komt het in onze verlichte negentiende eeuw niet herhaaldelijk voor, dat men te rade gaat bij waarzeggers (in de meeste gevallen en bedriegers!) en aan hunne uitspraken en onbeperkt geloof slaat?

En het zijn waarlijk niet enkel lichtgeloovige lieden, die aan de grappen van waarzeggers en kaartlegsters gelooven. Neen, zelfs goed onderrichte, ontwikkelde lieden, die dagbladen lezen, die met de ontwikkeling van den tijd mede gaan, kunt gij bij dat slag van lieden aantreffen. Zelfs dagbladen, die nog wel op den naam van belangrijke dagbladen aanspraak durven maken, nemen in hunne kolommen aanbevelende artikelen op om het noodlottige vertrouwen in die toekomstvoorspelling te verbreiden.

Reeds voor jaren geleden zeide een ondervindingrijk priester, Mgr. Gaume, dat *in onzen tijd van ongeloof niets menigvuldiger voorkomt dan het wonderbare, het bovennatuurlijke.* En is dit te verwonderen?...

De behoefte aan gelooven is met de menschheid geboren. Zij die niet meer gelooven aan de eeuwige waarheden, vervallen ja tot ongeloof, maar vervallen tevens tot bijgeloof! De ongeloovige weigert van den eenen kant het trotsche verstand te buigen voor eeuwige, door God zelven geopenbaarde waarheden, maar van den anderen kant deinst hij niet terug om datzelfde trotsche verstand te onderwerpen aan bespottelijke bijgeloovigheden, die enkel in gedachten geenszins in werkelijkheid bestaan.

Voor ons, Katholieken, voor ons is de gedragslijn getrokken. Wij gelooven ja aan ondoorgrondelijke geheimen; maar het zijn geheimen, die door God geopenbaard zijn; maar het zijn geheimen, die wel *boven* onze menschelijke rede gaan, niet echter *tegen* die rede indruischen. Aan bijgeloovigheden toch mogen wij ons niet vasthechten. Hoe menigwerf, bij verschillende gelegenheden heeft de waarschuwende stem der Kerk hieromtrent weerklonken! Maar de wijzen dezer eeuw hooren die stem niet. Zij hebben het geloof aan God en openbaring verworpen en zijn tot een verblindheid vervallen, die hen aan dingen doet gelooven, waar het gezond verstand mee spot.

EEN DOODENTREIN.

„Wij hebben van morgen vijf en twintig lijken ontvangen, maar ik heb wel dagen gehad, dat ik er zestig of zeventig tegelijk had." Die zoo sprak was de man, belast met de zorg voor den zg. „London and South Western-trein" van de Londensche Begrafenis-Maatschappij, welke haar eigen station heeft aan Westminster Bridgeroad, waar heen ik mij begeven had, om de wijze van begraving dezer Maatschappij eens te bestudeeren.

Het systeem verschilt in zoovele opzichten van alle overal elders gevolgde methodes, dat het wel de moeite waard is, er eenige oogenblikken bij stil te staan en ik enkele dagen geleden besloot, eens met den begrafenistrein mede te gaan.

Het was niet zonder eenigen schroom, dat ik het merkwaardige kleine station binnenging, dat er mistroostig en somber uitziet, zonder daarom verwaarloosd te zijn of niet goed onderhouden.

Toen de Maatschappij haar zaken begon, nu ongeveer veertig jaren geleden, verwachtte zij metterstijd alle lijken te zullen begraven en jaarlijks wel duizenden en nogmaals duizenden naar hun laatste rustplaats te zullen transporteeren. De statistiek zeide haar, dat er in zeventig jaren tijds wel vier millioen lijken door haar zouden zijn bezorgd. Reeds is men vijf jaren over de helft van dien tijd en nog zijn slechts 210.000 lijken in 't geheel door haar begraven. Het verschil tusschen dat getal en het getal, dat de statistiek haar voorspelde, bewijst, dat vele andere menschen, die zij, menschelijkerwijze gesproken, verwachtte éénmaal te zullen begraven, òf ergens anders begraven zijn, òf de maatschappij bedotten door langer te blijven leven dan een gewoon menschenkind past. Maar voor zoover ik kon nagaan, zagen de hoofdbeambten op het station mij niet aan voor een van die allen, die al dood hadden moeten zijn. Niettegenstaande den roep, die van hen uitgaat, dat zij lichtgeraakt en onheusch zijn, waren zij zeer welwillend en spraakzaam en werd ik met veel gastvrijheid welkom geheeten in hun dooden-station. Rechts van het station was een laag, breed gebouw met een 300 afgewerkte kisten.

Deze kisten worden daar voor de hand gehouden bij onvoorziene gebeurtenissen en het bleek, dat zij tamelijk veel aftrek hebben, het meest van personen, die in een hôtel onverwacht komen te overlijden. Immers het spreekt, dat de hotelhouder meestal bang is zijn gasten weg te jagen. Wanneer er een sterfgeval is in zijn hotel, zendt

FEUILLETON

PROCES DI UN POZ.

Den un vallée encantador di e boenita Rijnland, traspasá pa un arroyo koe ta coeri basta duroe, ta para e aldea Dingsweiler. Den es arroyo bastante considerabel-ai, koe ta parti e vallée na largoe, ta coeri un parti di ariba, un parti di abao di es aldea, algun stroom chikitoe. Na barrica di seroe, koe ta droemi na fin di e vallée, tin diferente fuente herviënte, di cual algun su awa ta comunica coe diferente stroom chiktoe, mientra otronan, cual su awa ta coeri den un acueducto, ta jena poznan den aldea. Alafin hopi habitante di Dingsweiler a traha den nan jardin ó den nan hoffi pa nan grandi comódidad, e sortonan di poz. Coe es abundancia grandi di awa den aldea i den cercania di Dingsweiler, habitante di mas bieuw no por recordá di a haja necesidad di awa, té hasta den verano di mas cajente. P'esai ningun hende no por a comprendé, koe e coenukero bieuw Felten a larga na trabamentoe di un testament na su hoe di mas chikitoe uso di un fuente, koe tabata den un jardin koe su roeman mas grandi Federico a erf.

Mientra e dos roemannan-ai tabata biba, toer cos tabata bai bon, coe excepcion di evitacion di algun palabra chikitoe. Otro manera a pasa, ora e roemannan a troca bida pa eternidad i koe e jioe di Filips, koe na su bautismo a haja nomber di Pedro, a erf e comodidad.

E donjo nobo di e hoffi coe e poz tabata busca di taha su primoe di haci uso di djé.

Poco tem porta di hoffi tabata será i hende no tabata por hajé ningun camina; poco tem e cabuja coe cual nan tabata hala i vier e ember, tabata kibrá; un dia a socedé mes, koe criar-muher di Pedro a saca un poesji morto coe su ember. No ta larga duda, koe mas primoe Jacob tabata stroba Pedro den usamentoe di e poz di awa, esaki tabata sufri mas grandi necesidad di awa. No tabata mas manera antes, koe mainta i atardi nan tabata hala algun emmer di awa pa uso di cas, nó, henter dia tabatin un hende ta carga awa. Trinta emmer di awa no tabata jega mas pa gasta duranti tempoe di binti cuater ora.

Un falsificador di binja no tabatin mester di mas aumenta su mezcla coe dobbel ganasji. E jardin pleitá a troca di un propiedad privato na un tereno publico.

„Wel, ta asina e cuenta ta!" Jacob a grita coe envidio un dia.

„Boa, hari noema!" ...

El a larga un carpinté traha un paso for di e poz un edificio chikitoe; den termino civilizá hende ta jama "un comodidad." No a dura largoe koe hende a mira ó mehor, hende a holé consecuencia di e obstáculo nobo-ai.

Hende no por a usa e awa mas pa usa di cas, pa motiboe di sipelmentoe. Sin embargo esai no a stroba e donjo, como el tabata usa e awa solamente pa muha su flornan i berduranan, si, asina tabata di probechoe mes p'é. Henteramente otro manera tabata pa e otro usador. Esaki a exigi pa usa e awa pa su bacanan i el a bai cerca un abogado, kende el a conta e cuenta.

"Ta clá manera solo," esaki a grita despues koe Pedro a caba di splica toer cos manera ta.

"Kiko, cla!" Pedro a grita admirá, "al contrario el ta masjar troebel."

"Mi ta bisa bo, koe ta masjar clá," e homber di ley a repiti.

"I mi," Pedro dici, "mi ta sostené, koe el ta terrible troebel."

Porfin nan a comprendé otro.

Pedro tabata meen e awa den poz, mientra e abogado tabata piapia di e proces.

„Sigur sigur," e jurisconsulto a repeti, „bo primoe no tin ni un krentji rason i sin duda lo el ta condená. Bo tawela no a larga pa bo awa venená, ma awa puroe salud. Masjar simplemente bo mester larga dagvaar bo primoe."

No tabata di mester pa mandá Pedro esai dos bez. Promer koe 24 ora Jacob a ricibi un dagvaar coe zegel, esta orde di bolbé boeta e poz manera el tabata.

E proces a dura dos anja, i di Kantongerecht nan a bai na Tribunal, di esai na hof di apèl i alafin nan a jega na cassatie-hof. Jacob a ser condená di bolbé boeta e poz na su promer estado, di e kita e edificio gracioso i di paga toer gastoe. Toer esai a'sali casi 4600 florin i fuera di esai, el mester a doena 240 gulden indemnizacion. Maské Pedro a gana proceso, toch no a costé mas ó menos 1800 florin.

Consecuencia di esai tabata, koe e dos primoenan a hura otro un odio mortal. Mas peor ainda tabata, nan muher, jioe, familia i amigoenan a participa na e odio. Pedro, koe awor sol tabatin poder di hala awa, no tabata bai otro manera mas na poz, sino koe un revolver na su manoe.

Un amigoe di e dos partidanan tabata busca di sera un reconsiliacion. Despues di hopi raciocinio largoe por nada, Jacob a larga pisk é pa ofrecé su primoe Pedro 600 gulden, si el kier a bendé su derechi riba e poz.

"600 gulden!" Pedro a grita, 600 gulden! ta di loco nan kier tené mi

hij een boodschap naar het station en in de holte van den nacht wordt dan een dezer kisten gezonden, die met het lijk er in, bijna onmiddelijk weder wordt teruggehaald. Den geheelen dag door en vaak ook 's nachts, worden er lijken aangebracht, totdat er een dertig, veertig, soms ook zestig tegelijk, in de wachtkamer zijn. Om elf uur 's morgens worden deze passieve passagiers door middel van een lift naar boven op het platform geheschen. De groote algemeene lift bevat soms een aantal kisten tegelijk en wordt met de hand in beweging gebracht. Dat gaat alles met pijnlijke langzaamheid, een groot wiel wordt daarbij omgedraaid, een akelig knarsend geluid makend. Nu en dan blaast de man, die dit vrachtje naar boven sjouwt, eens uit, zoodat meestal de lijken juist boven zijn, als de verwanten en nabestaanden — die langs een aantal steenen trappen het platform bereiken — snikkend en weeklagend de talrijke kleine wachtkamertjes, voor hen bestemd, verlaten. Dan worden de kisten in de verschillende wagens geladen, die alle een schuinen vloer bevatten, zoodat het hoofd van het lijk hooger ligt dan de voeten. C.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij G. B. dd. 20 dezer maand No. 566 is de heer A. G. Brauns, benoemd hoofd der Openbare School op Bonaire, met ingang van 1e October a. s. benoemd tot Kantonrechter op dat eiland.

—

Bij G. B. dd. 27 dezer maand No. 594 is de korporaal bij de d. d. Stedelijke Schutterij A. S. Curiel benoemd tot Sergeant bij dat Korps.

—

Aan huurders van loketten van brieven en andere stukken op het Postkantoor wordt hierbij bekend gemaakt, dat de huurpenningen over het 4e. kwartaal 1893 tot en met den 10 October a. s. op dat kantoor zullen worden ontvangen.

Bij niet voldoening van den huurprijs tot op den 10n. dag van het nieuwe kwartaal zal de huur als vervallen beschouwd, en over het onbetaalde loket door voormeld kantoor ten behoeve van anderen beschikt worden.

—

De Nederlandsche Schoener Gouverneur van den Brandhof vertrekt op Woensdag, den 4n. October a. s. naar de eilanden Saba, St. Eustatius en St. Martin N. G.

De mails zullen op den vertrekdag om 2 uur des namiddags gesloten worden.

—

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven :

Julia Evertz. Constan Haselmijer, Buenavista, G. Haseth, I. M. Pietersz, Herman Jeckel, Luis Maria de Herrera, J. den Daas, Hans Doest, Leonor Castillo, Hermanas, Subero Nuñez, Agustin Ratto 2, Antonio Ricardt, Alfredo Rodriguez, Vanaalst, H. van Giesbergen, Loge Igualdad, 65, 2, Manuel Perez 3, G. Topali.

BUITENLAND.

Rome.—Op het feest van den H. Joachim, de naamsdag van Z. H. Paus, begaf zich eene groote menigte naar het Vaticaan, om den H. Vader geluk te wenschen. Eerst kwamen de kardinalen, dan de verschillende colleges der prelatuur, de pauselijke waardigheidsbekleeders en vertegenwoordigers van verschillende katholieke vereenigingen. Wijl de St. Joachimsdag geen officieele feestdag is, hield Z. H. ook geen toespraak en werd ook het korps diplomatique niet ontvangen. De H. Vader begaf zich even voor 12 uur naar de bibliotheek, waar de gelukwenschenden werden binnengelaten. Aanwezig waren HH. EE. de kardinalen Serafini, Parochie, de beide kardinalen Vannutelli, Hohenlohe, Ricci, Aloisi, Rampolla, Mocenni, di Pietro Galimberti, Graniello, Mertel, Verga en Deruggero. Bij het voorstellen van de leden der Maltezer orde sprak Z. H. den wensch uit, dat de vereeniging van den H. Joachim zich mocht uitbreiden. Vervolgens werd de phonograaf binnengebracht, welke onlangs aan den H. Vader ten geschenke was gegeven en er werden eenige proeven met dit instrument genomen. De H. Vader kondigde nog eenige nieuwe zaligverklaringen aan en vroeg ook naar den stand der werkzaamheden aan de St. Joachimskerk.

Italie.— Te Napels is de rust nu eenigszins hersteld, nadat in den nacht van Zaturdag op Zondag 26 Aug. weer 300 personen — 500 in het geheel dus — waren geärresteerd. Dat de ongeregeldheden zulk een ernstig karakter aannamen, wordt alweder geweten aan het onberaden optreden van de politie, welker personeel, wat gehalte betreft, veel te wenschen moet overlaten. Voor het hek van het Altieripaleis te Rome, waar het hof van cassatie wordt gehouden en de societeit is van de Pauselijke edel-garde, heeft men in den afgeloopen nacht een bom doen springen. Materieele schade is weinig aangericht, maar zekere Joseph Riccini, courant-ombrenger, is zwaar gewond opgenomen en naar het hospitaal gebracht, waar hem een been is afgezet. Men vermoedt, dat hij de dader is. Uit Sardinië hoort men tegenwoordig weder veel van roovers. Te Santaura zijn 22 personen gevangen genomen als medeplichtigen van bandieten. Te Torpe zijn de gendarmes slaags geweest met een bende van 25 roovers, van welke verscheidene in het gevecht werden gedood. Dienzelfden dag werd te Orgosolo een berucht roover, Mulas, na een heftigen tegenstand, gevangen genomen.

— Heeft, eenige jaren geleden, de Russische Czaar, in een sombere bui, den Vorst van Montenegro Rusland's eenigen vriend genoemd,—een dergelijken superlatief blijkt zich koning Umberto onlangs te hebben veroorloofd, toen hij bij het manoeuvre-feest te Spezzia eenen toost uitbracht op Duitschland en zijnen Keizer. Bij die gelegenheid heeft Z. M., naar de *Norddeutsche* weet te berichten, de woorden gebezigd: „En hiermede drink ik het welzijn van mijnen besten vriend, van keizer Wilhelm !"

Frankrijk. — Terwijl de Siameesche troepen, naar door den gouverneur van Nederlandsche bezittingen in Indië en China aan zijne regeering wordt gemeld, overeenkomstig de bepalingen van Frankrijk's "ultimatum," het gebied van Khone beginnen te ontruimen, schrijft men uit Bangkok aan *The Times*, dat het Fransche adviesjacht "Alouette" met het door Siam gestorte geld naar Saigon is vertrokken en dat men dit vertrek beschouwt als de voorbode eener poging om door geweld of bedreiging kracht bij te zetten aan de nieuwe eischen, door den Franschen onderhandelaar Devillers buiten het "ultimatum" om gesteld. Die eischen komen neder op een semi-protectoraat van Frankrijk, waarbij dit o. a. te zeggen zou hebben in zake het heffen van tolrechten en concessiën voor de binnen-scheepvaart en andere ondernemingen, enz., enz., — kortom op het dulden door Siam van eene Fransche bemoeizucht, als met 's lands onafhankelijkheid volkomen onbestaanbaar zou wezen. Door Frankrijk zou verder worden geeischt de verwijdering van alle buitenlandsche officieren uit het Siameesche leger en de marine, wat feitelijk met algeheele des organisatie der beide instellingen zou gelijk staan. Een en ander zal waarschijnlijk eene schorsing der onderhandelingen ten gevolge hebben. Blijkens een telegram van Dinsdag-middag werden de onderhandelingen inderdaad gestaakt.

— De jonge Annamitische prins Duon Chaor, de zoon van den koning Norodom, woonde, om onaangenaamheden met zijn vader uit Annam gevlucht, sinds eenigen tijd te Parijs. Het beviel hem daar blijkbaar zeer goed, want toen de regeering, die hem een jaargeld verleent, hem Tlemcen, in Algerië, als verblijfplaats aanwees, verkoos hij niet daarheen te gaan. Hij is echter met geweld door de politie uit zijne woning naar het spoorweg-station (Gare de Lyon) gebracht, in den trein naar Marseille. De prins was zeer verontwaardigd. Toen hij, onder geleide van de politie, zijne woning uitkwam, rukte hij zich toornig het insigne van het Legioen van Eer van de borst en wierp het op straat. Hij mag echter blijde zijn, dat het hem niet vergaat naar den inhoud eener dépéche, welde koning Norodom aau de Fransche regeering zond en waarbij hij haar permissie gaf zijn zoon op te hangen.

— In de Kerk der H. Anna te Montpellier waren de geloovigen Zondag-morgen getuigen van het volgende drama : Er klonken eensklaps 4 revolverschoten. De notaris Jean, van Montpellier, werd doodelijk getroffen door eene dame, mvr. Aligiari de Roquefort, die bij hem eene som van 66,000 fr. had uitgezet, welke hij weigerde terug te geven. Mvr. de Requefort werd onmiddellijk aangehouden en ondervraagd. Zij had den notaris reeds dikwijls opgezocht en hem zelfs op straat opgewacht, maar nooit kon zij hem treffen daar hij altijd in een rijtuig uitging. Doch de kerk kon hij met zijn rijtuig niet binnen, zegt zij, en daar dus kon ik hem naderen. Het 1e schot trof hem aan de slaap, het 2e in den hals en het 3e aan het oor. Het slachtoffer viel als eene massa neer. De omstanders wilden de vrouw ontwapenen, doch deze verweerde zich als eene bezetene en loste nog 2 schoten in de richting van het lijk. De geestelijke overheid heeft onmiddellijk de diensten in de ontheiligde kerk doen opschorsen.

Duitschland.- Keizer Wilhelm is toch ter begrafenis geweest bij den hertog Ernst van Saksen-Coburg Gotha. Met hertog Alfred ging Z. M. in de eerste rij achter den lijkwagen. Vorst Ferdinand van Bulgarije had zich op kiesche wijze eenigszins geeclipseerd, door geen aanspraak te maken op eene plaats onder de regeerende Vorsten, maar zich te laten indeelen in den stoet der Coburgsche Prinsen. De begrafenis was bijzonder plechtig. 12 opperhoutvesters droegen de kist en daarachter ging een geheele stoet van Vorstelijke personen. De straten van Coburg, waarlangs hij trok, waren geheel in rouwfloers gehuld en duizenden stonden in eerbiedige stilte geschaard langs den weg. Men kon zien, dat dit er een was die niet heenging „zonder begeerd te zijn." Onder de tonen eener door hem-zelven gecomponeerde cantate „Allerselen" liet men hertog Ernst's overschot in de goeve neder.

— Te Cleve schijnt het nog voortgezette onderzoek in zake de Xantener kindermoord in een ander sta-

---

awor? No 600 gulden, ma 12.000 gulden mester tá!"

"Ma Pedro, awor esai ta sigur co'i hári," su amigoe dici.

"Absolutamente nó. Si uso di e poz no tabata asina tantoe, pakiko anto e moula-ai a busca di toer manera di contraria mi derechi?"

Asina anto nan a keda riba e mes punta, un tabata ofendé, odia i ganja otro.

Un boenita dia di primavera, ora Jacob Felten tabata ocupa ta rosa camina den su hoffi, un idea a drenté. El tabata obligá di larga paga é sin berguenza di un primoe un camina di pasa den su hoffi, ma ningun camina tabata para scirbir koe e camina mester tabata un camina grandi hanchoe jená coe santoe: P'esai nan a bolter tera di e camina i planté coe moes.

Awor e lugar camina Pedro Felten mester a pasa pa saca awa, a bira mitar mas smal i un poco mas largoe, pa un biramentoe koe el tabata haci. Un geometra a bisa, koe el a bira 40 c. M. i 6 m. M. mas largoe di loké el tabata antes.

Un otro proceso a sigi, a dura mes largoe i acompanjá di mes tantoe gastoe koe es di promer. E biaha-aki ta Pedro mester a paga danjo i perhuicio.

Un miljonario di e ciudad becina, koe a lamanta un castillo den cercania, kier a coempra hoffi di Jacob Felter pa haci su park rondó el a ofrecé suma asina grandi p'é koe berdad lo cos di loco ningéle esai. Nan a acepta e pidimentoe. Ma e poz nan no por a gana. Na momento di tumamentoe, e poz a bira un strobamentoe pa sigi coempramentoe.

E donjo futuro di e hoffi no kier a coempré sin koe Pedro Felten a renuncia di derechi di su uso. Ma esaki nan no por a gana. Obstinarmente el a fica ninga, pa toer ofecementoe di mas magnifico koe nan a hacié. Esaki principalmente a doena mas lugar na odio nobo den e dos primoe. Toer hende, koe tabata conocé nan, a bisa dilanti, koe un tercero proceso pisar lo sigi, i ainda també dilanti tribunal huradonan. Tabata sigur di spanta koe esai lo caba coe un crimen, podiser coe matamentoe mes.

Asina e cuenta tabata para, ora, riun boenita dia di verano, Jacob Felten koe tabata ocupá den e parti patras di su hoffi, a tendé di repiente un joramentoe, koe tabata sali manera di banda di e poz. El a bai aja ora el no a mira ningun hende di e poz, el a loer aden i el a mira un mucha-muher di casi cuater anja na peligro di hoga, si nan no a salbé unbé. Den e mucha-ai el a ripara Lijza, jioe di su primoe. Coeri na un magazina un banda, cohé riba su scouder un trapi largoe coe dos homber balente lo mester a carga, cargé hiba na e poz i hibé adén, toer esai tabata trabao di algun minuto. Disgraciadamente e trapi tabata bieuw i bros; na bahamentoe dos sport a kibra, i e salbador a cai di haltura di hopi meter den poz, jen di sanger i heridá, pasobra né caimentoe el a batí na deferente parti di e poz. Tabata un berdadero milagro di presencia di spiritu i di coeraci, koe no obstante toer e golpinan, el a poerá subi coe e mucha, koe no tabata doena senjal di bida más.

Muher di Pedro Felten, koe tabata busca su jioe toer camina, a jega net na e poz, ora Jacob a sali coe e mucha den su braza; el a ranca su Lyza for di djé, primié na su coerazon i coeri bai cas coené sin gradici e primoe.

Jacob a lastra bai asina tantoe, koe el tabata por, na su cas.

E docter koe nan a jama a declara, koe Lijza tabata morto. Conmové pa pidimentoe urgente di e majornan el a trata e mucha, manera na tal casoe medicina ta sinja, ma pronto el a stop, como tabata por nada i el a bai.

E mama koe a contemplé atentivamente, a sigi coe tratoe coeminzá, sperando contra toer speranza, i goza despues di un trabao continuo di dos ora di e alegria indecible, koe el a trecé Lijza na bida i salud atrobé.

Henteramente otro manera tabata coe primoe Jacob. Cajente i tapá coe sodor el a cai mas koe el a baha den e poz. E banjo frioe a causé un bientoe den su pechoe, koe a tenéle diferente seman na porto di eternidad. Cuantoe bez Pedro, tata di Lijza, a informa na situacion di su primoe! El no tabata busca di parcé su dilanti, como dokter tabatin miedoe, koe e contramentoe-ai lo a causa un atake, koe lo tabata mortal. Porfin maloe a kita i Jacob a haja su salud atrobé. Awor Pedro a desea di bai cerca djé; el a cai na su pia, primi su manoe den di djé i laba nan coe lagrima. Despues di esai el a saca un papel gezegeld for di su sacoe, el tabata scirbí, firma i registrá. Tabata un declaracion scirbí segun ley, koe el tabata renuncia na uso di e poz comun. Jacob a toema e papel, lezé poco-pocq i kibré e ora ai na mil pida, koe el a tira abao den camber.

For di e momentoe-ai e dos primoenan tabata stima otro mes tantoe koe nan tabata odia otro. Despues ora Lijza a casa coe un jioe di Jacob, nan a determina den contract di matrimonio, koe e poz lo no ta un poz comun di e dos familianan, ma koe el ta propiedad di e dos unido hobennan, huntoe coe e hoffi den cual el tabata; esai tabata un idea masjar sabir; i asina toer cuestion di e jioe koe a cai den poz, a caba!

dium getreden te zijn. Verleden week werd ook de hoofdgetuige Dora Moll, die het lijkje het eerst gezien had wederom in verhoor genomen. Naar men verneemt beweegt het onderzoek zich thans in een geheel bepaalde richting en schijnt alle hoop nog niet verloren te zijn, dat er ten slotte nog licht verspreid wordt over deze bloedige misdaad.

—Duitschland's katholieken vieren te Würzburg hun 40n katholieken dag, weder een dier manifestaties van het krachtig geloofsleven, dat met onwederstaanbare kracht baan zoekt te breken in het maatschappelijke leven. Op de 1e vergadering waren 1300 mannen opgekomen. De burgemeester der stad opende de vergadering en daarna werden telegrammen aan den Keizer en aan den prins-regent van Beieren gezonden. Voortdurend bleef het volk toestroomen, zoodat ten slotte meer dan 2000 leden de besloten vergadering bijwoonden, waaronder vrijheer Von Heereman, graaf Lompesch, mgr. Hulskamp, Vorst zu Löwenstein, Von Schorlemer Alst, dr. Lingens, de gewezen Engelsche gezant Gordon of Ellen, de president van den overigen Oostenrijkschen katholiekendag graaf Sylva Tarouca, o. a. Tot voorzitter werd graaf Von Galen gekozen. Voorlezing werd gedaan van een schrijven des Pausen, waarin Z. H. zijn hoogen lof uitspreekt over het streven der katholieken beoogd met deze vergadering en waarbij Z. H. aan het slot verklaart alle vergaderden Zijnen zegen te schenken. Ook werd een schrijven van adhaesie voorgelezen van minister van Beijeren en van het episcopaat van Beijeren. In de 1e openbare vergadering spraken: de bisschop van Würzburg, die eene gelegenheidstoespraak hield; deken Hammer over volksbeschaving en pers; prof. Schell van het universitair onderwijs; pater Kuhn (Benedictijn) over de kerkelijke kunst; dr. Schädler over de toelating der geestelijke orden in Duitschland. Op de 2e vergadering voerde dr. Lieber het woord over de volksbonden. Hij schetste het doel der bonden waar niet alleen de werkman moet worden overtuigd van de waarheid, maar waar de liefde hem winnen moet. Niet alleen moet de strijd gevoerd worden tegen de sociaal-democratie maar ook tegen het liberalisme.

—Te Essen (in Pruisisch Rijnland) zullen de Franciscanen een huis vestigen met machtiging der regeering. Met groote vreugde wordt deze tijding vernomen door de talrijke klasse van werklieden, welke daar gevestigd is.

—De Keizer zal einde September den Italiaanschen Kroonprins te Coblenz ontmoeten. De Groothertog van Luxemburg zal den Italiaanschen Kroonprins bij zijn verblijf in het rijksland door een bijzonder gezelschap doen begroeten.

—De *Kölnische Volkszeitung* meldt, dat Wilhelm II op 20 Augustus een uitvoerig telegram van gelukwenschen heeft gezonden aan Z. H. Leo XIII, ter gelegenheid van diens naamsfeest.

—Het schijnt uiterst moeielijk te wezen, waar iemand de kans op de kroon wordt geboden, die te laten voorbijgaan. En zoo heeft, tegen de algemeene verwachting, hertog Alfred van Edimburgh, toen aan zijn oom, hertog Ernst van Saksen-Coburg-Gotha door den dood de kroon ontviel, zelf en voor zich daarnaar de hand uitgestoken, in plaats van, gelijk men algemeen verwacht had dat geschieden zou, zulks te doen voor zijn 19jarigen zoon Alfred, die, met het oog op deze nalatenschap, reeds geheel als een Duitsch Vorst werd opgevoed, terwijl zijn vader een Engelschman is en ook door zijn huwelijk met een zuster van den Russischen Czaar minder geschikt schijnt om als Duitsch Bonds-Vorst op te treden. Maar het erfrecht, dat is zeker, is aan zijne zijde. Het zeggen evenwel is, dat de Hertog van Edimburg slechts een paar jaar denkt te regeeren en, als zijn zoon den 21jarigen leeftijd heeft bereikt, ten zijnen behoeve afstand zal doen. Ten slotte is het te begrijpen, dat men, na zoolang toegekeken en gewacht te hebben, zelf ook eens de teugels houden wil. De Hertog legde reeds zijn actief Britsch Admiraalschap neder.

—De Hertog van Edinburgh richtte in zijne nieuwe waardigheid van Hertog (Alfred I) van Saksen-Coburg Gotha, bij het aanvaarden der regeering over de beide hertogdommen, eene proclamatie tot zijne onderdanen. Daarin zegt de Hertog, dat hij, overeenkomstig de erfopvolgingswetten en na den eed op de grondwet te hebben afgelegd, de regeering heeft aanvaard in vertrouwen op Gods hulp en bijstand. „Ik vertrouw — zegt de Hertog — dat alle Staatsdienaren en alle onderdanen in de Hertogdommen mij als hun landheer van rechtswege trouw en gehoorzaamheid zullen betoonen. Daartegenover geef ik de verzekering, dat ik de handhaving van recht en gerechtigheid en bevordering van de welvaart des lands als mijn hoogste levenstaak zal beschouwen, gelijk ik ook aan den Duitschen Keizer en aan het rijk alroos de trouw bewaren zal, door mijnen voorganger beweren."

Luxemburg. — Een akelige ramp wordt uit Luxemburg bericht. In het dorp Hespérange sprong de stoomketel van een molen der firma Tesch waardoor het geheele gebouw instortte, terwijl de werklieden er in aan 't werk waren. Om de ramp nog te verergeren, geraakte de boel in brand en moest het garnizoen van Luxemburg te hulp worden geroepen, dat er Zaterdag-avond nog niet in geslaagd was het vuur te blusschen. De familie Tesch redde zich door de vensters. 9 werklieden werden vreeselijke verminkt van onder de puinhoopen te voorschijn gehaald. Een werkman wordt nog vermist. Men vermoedt dat hij tot asch verbrand is. De schade beloopt 4 ton.

Groot-Brittanie.—John Morley, minister van Ierland, heeft te Newcastle eene zeer toegejuichte redevoering over de Home-Rule-voordracht gehouden. De oppositie beschuldigde hij daarbij van kwade trouw bij de bestrijding. Voorts hield hij vol, dat de verschillende onderdeelen der wet wel degelijk goed en van alle kanten waren bekeken, om te eindigen met de verklaring, dat de regeering niet voor eene herfstzitting zou terugdeinzen om het ontwerp wet te doen worden.

—Het wil in Engeland nog maar niet gelukken de arbeiders in de steenkolenmijnen met de patroons te verzoenen. De mijn-eigenaars weigeren met de mijnwerkers de verlangde coalitie te sluiten om den verkoopprijs der steenkolen op te drijven en dan eene daarmede overeenkomende loonsverhooging in te voeren. Ook weigeren de arbeidgevers de loonen te handhaven op het peil, waarop ze waren, toen de eerste waarschuwing werd gegeven, dat de loonen lager zouden moeten worden, wegens de sterk gedaalde prijzen. De patroons klagen zeer over de hoofdigheid der mijnwerkers, die hunnerzijds natuurlijk de patroons klagen van overdreven vasthoudendheid beschuldigen.

—Werd er tot dusverre over geklaagd, dat onder de zonen der Engelsche Katholieken weinig genegenheid bestaat, om zich aan den geestelijken stand de wijden, zoodat de zielzorg zeer onvoldoende is, hoewel Nederlandsche, Fransche en andere vreemde priesters er werkzaam zijn, — langzamerhand schijnt eenige verbetering in dien treurigen toestand gekomen. 70 jonge katholieke Engelschen zijn dezer dagen naar Doual in Frankrijk vertrokken, om in het seminarie aldaar zich tot het priesterschap voor te bereiden.

Spanje.—Een bericht uit Madrid spreekt de geruchten tegen omtrent oneenigheden onder de ministers over het vaststellen der begrooting. De oud-minister Canovas de Castillo was Zondag met den president-minister Sagasta te San Sebastian aan het middagmaal de gast van de Koningin-Regentes.

—Eene woelige betooging had er Zondagavond plaats te San Sebastian. Terwijl de muziek op het marktplein speelde, verlangde het volk het Baskische nationaallied onder het geschreeuw van „Leve de vrijheid! Weg met Sagasta!" Toen de muzikanten aan dit verlangen geen gevolg gaven, ontstonden er groote wanordelijkheden. De burgerlijke gouverneur, die zich naar Sagasta begaf, werd met steenworpen aangevallen. De troepen chargeerden het volk. 4 oproermakers werden gedood en een aantal hunner zwaar gekwetst. Ook 5 politie-agenten en eenige soldaten bekwamen kwetsuren. Op de te San Sebastian verschijnende dagbladen is beslag gelegd. De Koningin maakt toebereidselen tot vertrek en zal terstond naar Madrid terugkeeren. Dinsdag-ochtend was de stad kalm. Bij nieuwe rustverstoring zal de staat van beleg worden afgekondigd. Het paleis der Koningin en het hotel van Sagasta worden door ruiterij bewaakt.

—De Madridsche wereldtentoonstelling van 1894 die gehouden zal worden van April tot October in het Paleis voor Nijverheid en Kunsten, is verdeeld in 14 groepen, te weten: 1. Vrije kunsten. 2. Gezondheidsaangelegenheden, lichaamsspelen en lichaamsoefeningen. 3. Scheikundige nijverheid. 4. Kunstnijverheid, meubels. 5. Eeredienst - benoodigheden. 6. Geweven stoffen, kleedingstukken, fabriekmatig vervaardigde zaken. 7. Metaalbewerking, bosschen, steengroeven. 8. Burgerlijk ingenieursvak. 9. Werktuigkunde. 10. Electriciteit. 11. Verkeersmiddelen. 12. Voedingsmiddelen. 13. Landbouw. 14. Gemengd, geïllustreerde aankondigingen, publiciteit. In de hoofdcommissie voor deze tentoonstelling, waarvan H. M. de Koningin-regentes het beschermvrouwschap heeft aanvaard, hebben 2 Nederlanders zitting nl. de hr. dr. L. Mulder en C. A. Eckstein.

Belgie. — De circulaire van het comité der drukpers van de wereldtentoonstelling te Antwerpen, houdt de volgende beknopte mededeeling in: Voor de wereldtentoonstelling te Antwerpen, die 5 Mei 1894 zal worden geopend, hebben de drie grootste maatschappijen van Belgie, die de bouwwerken op zich namen, zich verbonden tegen 1 November 1893 gereed te zijn. De lokalen zullen bijna het dubbele der plaats innemen van die der tentoonstelling van 1885. De tentoonstelling van den Congo alleen zal een oppervlakte van ruim 25000 vierkante meters beslaan; zij wordt door den Onafhankelijken Congostaat ingericht. Onder de bijzondere tentoontenstellingen behoort o. a. de tentoonstelling en de wedstrijd van inpakking, welke door de Handelskamer van Antwerpen zal worden geopend, en de wedstrijden van hofbouwkunde en graveerkunde wordt ingericht door de Koninklijke Maatschappij tot aanmoediging der schoone kunsten. Eenige ingezetenen van Antwerpen zullen, in samenwerking met kunstenaars van bekende verdiensten, eene wijk van Antwerpen in de 16e eeuw doen verrijzen, eene levende wijk, waar de Antwerpenaars in het gewaad van dien tijd de ambachten hunner voorvaderen zullen uitoefenen, en waarin men kermissen, steekspelen en middeleeuwsche optochten zal inrichten, ten einde den bezoeker een volledig denkbeeld te geven van het leven en de zeden van voorheen. Tot de internationale congressen behoort o. a. dat van de bonden der drukpers.

Oostenrijk-Hongarije. — De gewezen koningin Nathalie van Servie is onlangs in het station te Buda-Pest aan een groot gevaar ontsnapt. De vorstin wilde zich naar de wachtkamer begeven en stak daartoe de sporen over, waar langs een locomotief kwam aansnellen, die haar ongetwijfeld vermorzeld zou hebben, indien niet een der beambten haar gegrepen en in veiligheid gebracht had.

—Prinses Maria Louisa Schwarenberg is den 20 Augustus in de orde van den H. Benedictus getreden.

—Het kasteel Mayerling, waar de kroonprins van Oostenrijk zich van het leven beroofde, is door keizer Frans Jozef aan de orde van den H. Franciscus van Assisi geschonken. Een nonnenklooster zal nu verrijzen op de plaats, waar in 1889 het drama werd afgespeeld.

Rusland. — Het schaakspel in het Oosten wordt voortgezet. Nu schuift Rusland, dan Frankrijk een pion naar voren, en Engeland tusschen beiden staande, moet op 2 spelen tegelijk het oog houden. Volgens de jongste berichten uit Perzië maken de Russische troepen verdachte beweging in de buurt van Herat. De garnizoenen te Tendjeh, Sarakhs en Duli-Katum zijn belangrijk versterkt. Hieruit volgt nog niet, dat Rusland werkelijk een aanval in den zin heeft, maar volgens de berichtgevers dienen deze versterkingen alleen als voorzorgsmaatregel en hangt alles af van de houding, die Engeland tegenover Afghanistan zal aannemen. Het loopt in het oog, dat de Emir al zijne troepen aan de Britsche grens heeft samengetrokken. Ging Herat dientengevolge voor hem verloren, dan zou dit noodzakelijk een geschil met Engeland tengevolge moeten hebben, wat koren op den molen zou zijn der Russen.

Zwitserland. — Naar aanleiding der jongste volkstemming komt de manier, waarop die gehouden wordt weer eens ter sprake. Moet er eene volksstemming gehouden worden dan zendt de centrale regeering te Bern een Zwitsersch burgers een stembiljet. Dit biljet wordt hem achterna gezonden, indien hij ergens anders mocht vertoeven dan in de plaats zijner inwoning. Hij kan op alle plaatsen, waar hij langer dan 14 dagen is, stemmen. De keizer moet zijn indentiteit en zijn recht om te mogen stemmen bewijzen, wat niet bijzonder moeielijk is in Zwitserland; daarna vult hij zijn stembiljet in met „Ja" of „Neen," zonder daarbij zijn naam te schrijven, vouwt het dicht en werpt het in een bus of laten wij liever zeggen: hoed, want het hoofddeksel vervult gewoonlijk de plichten van een stembus. Is de stemming afgeloopen dan worden de stemmen geteld en de uitslag naar de hoofdstad gezonden. De stembiljetten worden eenigen tijd bewaard om bij mogelijke vergissing dienst te doen en later vernietigd.

—*Op den feestdag* van Maria Hemelvaart hebben de katholieken van Confignon op vreedzame wijze weder het tempelgebouw in bezit genomen, dat tijdens de omwenteling hun ontnomen was, Mgr. Broquet, vicaris-generaal, verrichtte de liturgische wijding, in zulk een geval voorgeschreven.

Amerika.—De kamer van afgevaardigden heeft Maandag 225 tegen 123 stemmen Blan's amendement, ten gunste van vrije zilveraanmunting in de verhouding van 16 : 1 verworpen. Een tweede amendement om de verhouding te bepalen op 17 : 1 werd vervolgens verworpen met 230 tegen 100 stemmen, en een 3e, de verhouding stellende op 18: 1, werd eveneens verworpen met 239 tegen 102 stemmen. Men twijfelt niet aan de volledige nederlaag der zilverpartij.

—Maandag 28 Aug. woedde te New-York een geweldige storm. De telegraafdraden werden vernield: de storm trok Noordwaarts de kust langs. Men vreesde het ergste. — Uit Louisville kwam bericht, dat een cycloon te Savannah in Georgia groote verwoestingen heeft aangericht. De schade werd op 10,000,000 dollars geschat. Er zijn verschijnselen, die doen vreezen, dat ook Noord- en Zuid-Carolina zullen geteisterd worden.

China.— Andermaal schijnt China, verontwaardigd over de steeds hoogere eischen door Frankrijk aan Siam gesteld, zich in den strijd te hebben gemengd, Lihong-Chang, de onderkoning, heeft herhaalde besprekingen met den Siameesche zaakgelastigde, en per telegraaf moeten krachtige instructies zijn gezonden naar den Chineeschen gezant te Parijs.

VERSCHEIDENHEDEN

Evenals de toiletten en de kapsels staan ook de rijtuigen in Frankrijk om

der den invloed van de mode van 1830. Zoo ziet men bijv. ronde, diepe coupés, waarin de personen letterlijk wegzinken, want ten gevolge van de hooge en kleine portiervensters worden zij geheel aan de blikken der voorbijkomende nieuwsgierigen onttrokken. De landauers hebben een groote plompen bak met diepe zitbanken, in de victoria's met opgeslagen kap zit men eigenlijk niet meer maar ligt rechtuit. Zij, die den grootvaderlijken stijl tot in het uiterste doordrijven, hebben zelfs de spiegelruiten van hun rijtuig vervangen door vier of zes kleine ruitjes. De koetsier zit niet meer op een hoogen bok, doch moet integendeel laag zitten met de beenen ver van elkander. De livrei-knecht of groom mag niet meer met gekruiste armen op den bok zitten, maar moet de handen plat op de knieën houden. Op hun hoed wordt geen andere kokarde meer geduld dan de zwarte, en ook de gouden galons van hun hoofddeksel zijn geheel uit de mode geraakt. Bij het tuig wordt de grootste spaarzaamheid in acht genomen, wat betreft kleuren en bijkomende sieraden. Geen opsmuk, geen opzichtige kleuren meer, zooals in de laatste jaren van het Keizerrijk; de mode duldt thans alleen donkerblauw, dofrood of kastanjebruin. Natuurlijk hebben tal van Parijzenaars met al die veranderingen weinig op, om de eenvoudige reden, dat ze geweldig duur uitkomen; men schaft zich gemakkelijker een ouderwetsch broekje of hoedje aan, dan een nieuw rijtuig met toebehooren. Doch de rijtuigfabrikanten juichen; hun vak is tegenwoordig een van de voordeeligste die er bestaan.

EL DOCTOR HERRERA

DE SAN SALVADOR

"Solo esperaba que llegase la hora suprema de entregar mi alma á Dios."

"Me hallaba cerca de la tumba," añade, "y habia puesto en regla mis asuntos, á fin de estar preparado para cuando llegase la muerte."

Ahora bien, si un hombre fuese sentenciado á morir dentre de una semana, á manos del verdugo, ó dado el caso que se encontrase solo en una isla estéril, sin alimento, agua ó abrigo, seria natural que previese una muerte próxima y cierta. Sin embargo, tal vez su alarma fuese la peor parte de la situación. Todo dependeria de un rescate posible. Hombres hay que han sido librados de inminentes peligros, y por otra parte, otros han perecido cuando no existia ni apariencia de peligro.

El caso á que aqui hacemos alusión es el de Don Francisco Lefontes de San Salvador. Es un carta, fecha 6 de Setiembre 1892, emplea las palabras precitadas y añade: "He estado postrado en cama, durante tres meses, sin que supiese yo cuál fuese mi enfermedad. Tenía las manos y los piés helados, la lengua cubierta, la piel y los ojos amarillentos, y faltábame el apetito. El vientre se encontraba constipado aunque suave al tacto, esperimentaba yo somnolencia, mal paladar, dificultad en la respiración, mis orines eran de color subido, y podian observarse otras condiciones alarmantes.

"Mi ánimo se sentia abatido, y toda esperanza habia concluido para mí. Cuanto pasaba á mi alrededor me era indiferente, todo lo cual me convenció de que mi fin era próximo. Rehusé tomar más medicina y sólo anhelaba el momento en que la muerte pusiese fin á mis padecimientos.

"Ya fuese por casualidad ó á instancias de unos amigos que hicieran caso omiso de mi petición, vino á visitarme á esta época el Doctor Dn. Tiberio Herrera, eminente médico y miembro de la Sociedad Médica de esta República.

"Después de haberme examinado con mucho detenimiento, el Doctor Herrera me dijo: "Me encargaré de curar á V., no por medio de una de mis recetas no obstante, sino mediante un remedio descubierto muchos años há por una antigua enfermera alemana cuyo nombre es conocido hoy por todo el orbe, y es el de la Madre Seigel. Su medicina se llama el Jarabe Curativo de la Madre Seigel."

"Por más que las palabras del Doctor Herrera fuesen halagüeñas, fué con gran repugnancia que consentí finalmente en tomar la medicina que me recomendaba. Sin embargo, me decidí por último y despues de haber tomado el Jarabe durante cinco dias, nueva vida parecia producirse en mí. La aurora del porvenir mostrábase más brillante y grata. Durante algunas semanas más, continuo

Felicitamos cordialmente á nuestro corresponsal por su restablecimiento. La muerte puede haber estado tan cerca de él como él lo creia, sin embargo, es cosa cierta que la prolongación de la vida en el estado en que se encontraba, no hubiera resultado ser otra cosa que dilatado padecimiento y desdicha. Su enfermedad fué la indigestión y dispepsia, de la cual el malestar y dolencias que esperimentara, no eran más que las consecuencias y síntomas.

El remedio al cual debe su cura, ejerce su acción sobre el estómago, hígado, riñones, y en verdad, sobre todo el sistema digestivo y nervioso, como ninguna otra medicina la ejerce. Todo enfermo deberia saberlo y buscar remedio en él. Miles lo conocen pero millones lo emplearian de conocerlo.

Prolonga la vida y dá aquello sin lo ual aun la vida es sin valor, á saber, la salud y bienestar.

tomando la medicina de la Madre Seigel, y terminado ese periodo mi salud se hallaba restablecida, nuevamente y tal es el estado de la misma hoy por hoy, que soy el objeto de envidia de muchos de los que me conocen.

"Jamás dejaré de estar agradecido á la bendita antigua enfermera alemana por su maravilloso especifico, como igualmente al Dr. Herrera por su bondad y energia en recomendármelo con insistencia.

"Están Vds. en plena libertad de publicar esta carta si lo desean y saluda á Vds. respetuosamente su muy atto S.S.,

"FRANCISCO A. LEFONTES."